

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 651/2026
16.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јасмине Васовић, председника већа, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Миодрага Јефтића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 35/25 Кв По4 228/25 од 04.02.2026. године и Апелационог суда у Београду Кж1 167/26 од 24.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 16.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Миодрага Јефтића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 35/25 Кв По4 228/25 од 04.02.2026. године и Апелационог суда у Београду Кж1 167/26 од 24.03.2026. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 35/25 Кв По4 228/25 од 04.02.2026. године усвојен је захтев ВЈТ у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције за изрицање јединствене казне затвора од 13.11.2025. године, па су преиначене само у погледу одлуке о казни правноснажне пресуде и то: пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 35/25 од 15.08.2025. године, преиначена само у делу одлуке о казни пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 876/25 од 09.10.2025. године, којом је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела давање мита из члана 368. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и одређено да се наведена казна има извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује без примене електронског надзора и пресуда Трећег основног суда у Београду К 550/22 од 28.11.2023. године, преиначена само у делу одлуке о казни пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 582/24 од 19.06.2024. године, којом је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајњу од једне

године и одређено да се наведена казна има извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, па је суд окривљеног АА, узимајући му као утврђене казне затвора по правноснажним пресудама Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 35/25 од 15.08.2025. године, правноснажна 09.10.2025. године, у трајању од једне године и Трећег основног суда у Београду К 550/22 од 28.11.2023. године, правноснажна 19.06.2024.године, у трајању од једне године, осудио на јединствену казну затвора у трајању од једне године и три месеца, док су у преосталом делу пресуде остале неизмењене.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 167/26 од 24.03.2026. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Вишег суда у Београду Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 35/25 Кв По4 228/25 од 04.02.2026. године је потврђена.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Миодраг Јефтић, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде одредаба члана 478. став 3. ЗКП у вези члана 453. ЗКП и члана 554. став 2. ЗКП, као и битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев, укине побијане правноснажне одлуке и врати предмет на поновно одлучивање или донесе пресуду којом ће преиначити другостепену одлуку тако што ће усвојити жалбу браниоца и утврдити повреду закона и на основу одредбе члана 488. став 3. ЗКП одложи извршење пресуде до доношења одлуке поводом захтева.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева, истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, као и повреду одредаба члана 478. став 3. ЗКП у вези члана 453. ЗКП и члана 554. став 2. ЗКП. С тим у вези наводи да је суд у поновљеном кривичном поступку везан забраном преиначења на штету окривљеног, а такође је обавезан да у поступку изрицања јединствене казне затвора пре доношења одлуке узме изјаву од супротне стране, што је у конкретном случају изостало. Бранилац окривљеног у захтеву даље истиче, да је окривљени тежак срчани болесник, што су оба првостепена суд приликом изрицања казни затвора од по једне године, за које је одређено да ће их окривљени издржавати у просторијама у којима станује, имали у виду и правилно проценили околности прописане одредбом члана 45. став 3. КЗ. Доношењем побијаних пресуда које су предмет захтева и

изрицањем јединствене казне затвора у трајању од једне године и три месеца у заводским условима, повређено је начело да је суд везан забраном преиначења на штету окривљеног.

Међутим, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, као и повреде одредбе члана 478. став 3. ЗКП у вези члана 453. ЗКП и члана 554. став 2. ЗКП, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек – захтев за заштиту законитости, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Јасмина Васовић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић